

Det er rigtigt, hvad det ærede Medlem siger, at det er daarligt oplyst, forsaavidt som man her forlanger Tal. Situationen udviklede sig nemlig saaledes, at det var Skotøjsfabrikanterne og Industriraadet, der henvendte sig til Ministeriet og bad om Beskyttelse, og da samtidig det ærede Medlem vil kunne se det i Aviserne og ogsaa paa Gaden, at Folk gaar med Skotøj, som ser forfærdeligt ud, troede jeg, det var noget, man vidste overalt her, at der var noget meget daarligt Fodtøj. Hvis jeg havde vidst, at det ærede Medlem vilde komme med den Indvending, vilde jeg have inviteret ham over i Ministeriet, der har jeg en Samling af Fodtøj, som det ærede Medlem kunde have faaet at se.

Naar det ærede Medlem saa var inde paa, at Hovedvægten skal lægges paa § 2 og ikke paa § 1, synes jeg rigtignok, at det er en noget dristig Fortolkning, i hvert Fald fuldstændig i Strid med det, som var Ministeriets Hensigt, og som for Resten er Hensigten med alle Love, at man plejer straks at pointere det, som er Hovedformaalet, og det indeholdes netop i § 1. Hovedformaalet er at gøre, hvad Lovgivningsmagten kan, for at Publikum kan vide, hvad det køber. Og at det er Hovedbestemmelsen, synes jeg ogsaa fremgaar af § 2, som udtrykkelig henviser til § 1, idet det nemlig siges, at man ikke kan forbyde Indførsel, naar Skotøjet opfylder de Fordringer, som er fastsatte i § 1. Jeg synes derfor, det er selvindsendende, at det er § 1, som indeholder Hovedbestemmelsen. Og det Formaal, som søges naaet gennem § 1, er jo ogsaa et Formaal, som man paa andre Omraader søger at opnaa, f. Eks., saaledes som det ærede Medlem meget rigtigt nævnte, med Hensyn til Næringsmidler, med Hensyn til Smør i Forhold til Margariner, og vi kan nævne en Mængde Omraader, hvor det ærede Medlem rimeligvis ogsaa har været med til at indføre en vis Beskyttelse for Publikum, saaledes som det er Hensigten her — Det ærede Medlem troede, at det var imod det nuværende Ministeriums Tanke at optræde som Formynder, og det er rigtigt. Det nuværende Ministerium holder absolut ikke af at optræde som Formynder, men der er noget, vi holder af, og det er at beskytte fattige Folk mod at blive bedraget, og saaledes er Situationen her, at det er de fattige, der bliver narret ved dette Skotøj; hvad det nuværende Ministerium kan gøre derimod, det vil vi selvfølgelig gøre. Det har netop været vort Formaal; saa kan det ærede

Medlem gerne sige, det er at optræde som Formynder. Jeg synes kun, det er Udtryk for, at man vil have Redelighed og Ærlighed i Handelen.

Det ærede Medlem spurgte, hvem der skulde føre Kontrollen. Ja, jeg ved ikke ganske, hvad Meningen var med dette Spørgsmaal. Det er selvfølgelig Politiet. Der kommer f. Eks. et større Lager — meget af den Slags laves jo fabriksmæssigt —, og saa maa man ligesom paa saa mange andre Omraader tage Stikprøver. Jeg ser, det ærede Medlem smiler, men det er ganske naturligt; man tager Stikprøver og undersøger, om Fodtøjet opfylder de Betingelser, som er fastsatte i § 1, og hvis det ikke gør det, staar der udtrykkelig i Lovforslaget, at Sagen bliver at behandle som en offentlig Politisag. Jeg gaar ud fra, at hvis dette Lovforslag bliver vedtaget, vil Handelsministeren forhandle med de sagkyndige paa Skotøjsfabrikationens Omraade og derefter fastsætte visse Regler, saaledes at man kan sige, at Skotøj, der indeholder Pap i den og den Udstrækning, ikke kan passere som lovlig Vare uden at være stemplet som daarligt Fodtøj. Vil Publikum saa købe det alligevel, ja, saa værsgod; saa er der ikke noget at sige dertil; Sagen er blot den, at Publikum skal gøres opmærksom paa, at det er daarligt Fodtøj. Det er ikke andet, end hvad vi har gjort under Foranstaltningerne mod illoyal Konkurrence ved Bestemmelsen om, at man ikke maa bruge forkerte Benævnelser. Her er der ikke Tale om Benævnelser, men om Varen i al Almindelighed, og saa siger man, at den skal være saadan og saadan, for at Folk ikke skal blive narret. Jeg haaber, at det ærede Medlem nu, da han har hørt denne Redegørelse, vil sige, at han gaar med til, oven i Købet med Glæde, at stemme for Lovforslaget.

Brandes: Den højtærede Justitsminister hævder, at Forslaget ene tager Sigte paa at beskytte Fattigfolk, tror jeg han sagde, mod at blive bedraget. Det er et Formaal, som det geraader ham til al Ære, at han søger at fremme, og jeg skal ikke paa nogen Maade søge at hindre ham i hans Bestræbelser for at fremme dette Formaal, men mon han nu ogsaa er sikker paa, at han gennem dette Forslag kan hindre fattige Folk i at købe daarligt Fodtøj? § 1 indeholder en Bestemmelse om, at til Fodtøj skal der efter Handelsministerens Bestemmelse kunne anvendes saa og saa meget Pap og Kunstlæder —